

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3570/2021
15.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелица Недељковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Војни одсек Зајечар, одељак у Пироту, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1079/21 од 06.04.2021. године, у седници одржаној 15.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1079/21 од 06.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1079/21 од 06.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 797/20 од 08.02.2021. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев, па је тужена обавезана да тужиоцу на име разлике између висине исплаћене инвалидске пензије и зараде коју би тужилац остварио да је радио на пословима мешача гуме – ... у предузећу „Тигар обућа“ д.о.о. Пирот, у периоду од 01.07.2017. године до 30.06.2020. године исплати укупно 580.200,25 динара, све у појединачним месечним износима и са законском затезном каматом, чија су висина и датуми доспећа ближе одређени овим ставом изреке. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 110.704,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1079/21 од 06.04.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Предмет тражене правне заштите је исплата на име разлике између висине исплаћене инвалидске пензије и зараде коју би тужилац остварио да је радио на пословима мешача гуме – ... у предузећу „Тигар обућа“ д.о.о. Пирот, у периоду од

01.07.2017. године до 30.06.2020. године. О праву тужиоца, као и о истакнутом приговору застарелости потраживања, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а тиче се примене одредби чланова 361. став 1. и 376. Закона о облигационим односима. Наиме, рокови застарелости за прво утужено потраживање рачунају се по одредбама чланова 376, односно 377. ЗОО, а за свако следеће утужено потраживање тече нови рок застарелости од дана када је претходни спор окончан (у смислу одредбе члана 392. став 3. ЗОО), због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужена није уз ревизију доставила пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Имајући у виду наведено, као и да се у конкретном случају ради о парници ради исплате, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, на основу чега овај суд даље налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службеном гласнику РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.08.2020. године, ради накнаде штете, а поднеском од 01.12.2020. године тужба је преиначена повећањем захтева којим је тужилац тражио исплату 580.200,25 динара, што чини и вредност побијаног дела правноснажне пресуде.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**